Msc. Dresd.
Da 30

http://digital.slub-dresden.de/ppn346847354/1

http://digital.slub-dresden.de/ppn346847354/2

http://digital.slub-dresden.de/ppn346847354/3

http://digital.slub-dresden.de/ppn346847354/4

No. 2

I

GALEOMACHIA Comoedia,
Seculo circa XI. scripta:
edita postea ab Aristobulo Athen.
Diacono.

*

Accedunt Excerpta ex Chryso-
stomi Homiliis de Lazaro.

10

Ex penu Mstorum
Seidelian. emit
V. E. Loescherus.

II.

1. [illegible]

http://digital.slub-dresden.de/ppn346847354/5

http://digital.slub-dresden.de/ppn346847354/6

Aristobulus Hierodiaconus Apostolius Hac Lecturis Salutem.

Homerus certe omnium Poetarum foecundissimus, ad Liberos Chii sibi comissos erudiendos, pugnam ranarum cum muribus et Gruibus, ut Herodotus refert, nec non et alia Ludicris plena ejus liberis et posteris gratificaturus, composuit, ut Literarum studia inchoaturi, eas jucundius audirent, et non ea, quae puerorum aures macerare soleant. Posterorum aliquis Poetam imitaturus, bellum quoddam inter feles et mures effinxit, ac in formam Comoediae redegit, Iambico Carminis genere usus. Hoc cum mihi in manus incidisset, videbar mihi simul officium gratum praestiturus omnibus discendi cupidis adolescentibus, si illud tanquam novum aliquod Carmen conscripturus in lucem ederem, et simul quid praemitterem ante non ita multo post conscribendam Ioniam, cui non parum diligentiae meus Pater impendit. Romae enim olim Diatrikàs componens Gaspari Venerando Episcopo florum collectionem proverbiorum componendi consilium dedit. Inceptumque igitur proverbia, simul et Sententiarum, Apophthegmatum et Regularum vivendi, mentionem injecit Virorum antiquissimorum et Sapientissimorum. Haec enim sunt conjuncta nempe Paroemiae, Gnomae, Praecepta vivendi et Apophthegmata.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346847354/7

Existimo autem consuetum adolescentibus discendi cupidis et maximum illis emolumentum allaturum esse. At multi industriam et lectionem adhibeant, si consequi libros v[...] sint. Haec omnia illic ~~sint~~ collecta, sicut in Ionia a[...] bus, ut liceat omnibus eos sine sudore depascere flores. Han[c] igitur Galeomachiam, quam auctor quisquis ille fuit, be[ne] et scite composuit, nunc omnibus amatoribus literarum mitto et haud ita multo post Ioniam edemus conscripta[m] ex qua non suavitatem solum, sed et maximam utilitat[em] diligentes ferent.

Aristoxenis Elementorum Harmonicorum.

De canendi scientia, cum multarum illa sit partium, et in plures divisa species; unam aliquam illarum mihi existiman[dam] puto, et eam quidem, quae Harmonica vocatur, studiu[m] nostrum esse debere, ordine quidem primam et quae facultat[em] Elementarem habet. Solet enim omnium Contemplativar[um] esse prima, h.e. quaecunque pertinent ad Systematum et Tonorum contemplationem; Convenit enim nihil amplius [hu]jus ab illo postulare, qui praedictam illam scientiam [...] [ha]bet: Hic enim hujus Commentationis finis est. Quae vero

his Sublimiora contemplatur, quam haec Poetica, quae Systemasi et Tonis utitur, non est hujus, sed illius, hanc aliasq complecten tis Scientiae. Propterea contemplatur quae ad Musicam Spectat, Hac vero est Habitus Musici, ut nimirum primo velint esse Harmonica. Illum vero Concentum tantum consecuti sunt; aliorum vero Generum nullam habuerunt notitiam. Quod inde constat Illis enim tantummodo praescripta harmoni ces Concentuum formae posita sunt, ex tonis vero aut artifi ciosis modulationibus nemo unquam vidit. Et quidem Dia gramata illorum manifestabant illis omnem Concentus ordi nem; In quibus de Systematibus Octo Chordarum harmonicarum tantum dixi; de aliis vero Generibus et ejusd. Generis formis et ceteris nemo sustinet discere. Sed rescindentes ab Univer sa Concentuum peritia tertiae partis, unum Genus; Ad summum in hac tantummodo operam omnem collocarunt; Quod nullo vero modo rei satisfaciant, neq de illis quorum nacti sunt notitiam propemodum nobis in antecedentibus manifestatum est cum Spectaremus varias Harmonicorum opiniones. Non sane, sed adhuc magis intelligetur, persequentibus nobis om nes hujus studii partes. et quamcunq illarum quaelibet fa cultatem habeat: Illos enim vel plane harum rerum ignaros inveniemus, aut non sufficienter illas res pertractasse Hoc vero statim manifestum erit, et formam Spectabimus hujus Tractationis, si qua est. Primum enim ante omnia

de Concentu comentaturo apta vocis motio definienda est;
Non enim una ejus ratio esse solet. Movetur enim vel no
disputantibus vel canentibus dicta illa motio; Acutum enim
et grave manifestum sicut in utroq est; Illa vero motio
apta est, secundum quam acutum et grave fit, sed non ut
usq eadem est species. Nullus vero unquam accurate defi
nire potuit quae alterutrius earum sit differentia. Et cert
cum hoc non definitum sit, non certe facilius dictu de Son
quid ille sit. Necessarium enim est, ut ille qui non com
mittere vult, quod Lasus et Posterorum aliqui comisere
existimantes Latitudinem Sonum habere, ille paulo accura
de eo loquatur. Hoc enim definito, subsequentia multo
erunt clariora. Necesse quoq ad illorum intelligentiam pr
ter ea quae dicta sunt, de Remissione, Intensione, g
itate ~~et~~ Subtilitate et tensione dicere, quomodo nim
invicem differant. Nemo enim de his quicquam locu

Ἀριστόβουλος ἱεροδιάκονος ἀποστόλιος τοῖς ἐν-
τευξομένοις, χαίρειν:·

Θαυμάσας μὲν ὁ τῶν ποιητῶν γνωριμώτατος τῶν τοῦ
χίου παίδων ἑαυτῷ παρατεθέντων παιδεύεσθαι,
βατραχομυομαχίαν τε καὶ ἐπιχελίδας. καὶ
ἅπερ ἡρόδοτος ἱστορεῖ, καὶ ἄλλα ὅσα παιγνίων ἀπα-
μένα τοῖς παισὶν ἐκείνου καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις
χαριζόμενος, συνετίθετο· ἵνα αὐτὸν μαθημάτων
ἀρχόμενοι, τούτων ἥδιον ἀκροῶνται καὶ μὴ ταῖς τῶν παι-
δευόντων διατριβαῖς φιλοσοφῶν. τῶν μεταγενε-
στέρων δέ τις τὸν ποιητὴν ἀπομιμεῖσθαι βουλόμενος,
πόλεμόν τινα γαλῆς πλασάμενος καὶ μυῶν, εἰς κω-
μῳδίας τάξιν παρήγαγε, μέτρῳ ἰαμβικῷ χρη-
σάμενος. τοῦτο δέ μοι ταῖς χερσὶν ἐμπεσὸν τὸ δρᾶμα,
ἔδοξεν ἅμα μὲν τοῖς φιλομαθέσι τῶν νέων ἔργον
ἀπεργάσασθαι καταθύμιον, ἅμα τοῦτον ὡς παρὰ
γενναιοτάτοις τυπώσαντες ἀποπέμψομεν. ἅμα δ᾽
ἐσοίοντινα προσεκπέμψαι τῆς οὐ μετ᾽ οὐ πολὺ τυπω-
θησομένης ἰωνιᾶς. ἐφ᾽ ἣν πολλὴν σπουδὴν ὁ ἐμὸς
πατὴρ κατεβάλετο. ταῖς γὰρ διατριβαῖς ἐν ῥώμῃ ποτὲ

ποιούμενος, τὰ παρ' ἐμοὶ τῷ αἰδεσιμωτάτῳ ἐ-
πισκόπῳ τοῦ ὅρμου συναγωγὴν παροιμιῶν
συνθεῖναι ὑπέσχετο. ἀρξάμενος δὲ τῶν παροι-
μιῶν, συνυπεμνήσθη καὶ γνωμῶν ἀποφθεγ-
μάτων τε καὶ ὑποθηκῶν ἀρχαιοτάτων καὶ σοφωτά-
των ἀνδρῶν· ἀδελφὰ γὰρ ἀλλήλοις εἰσὶ· παροιμίαι
τε γνῶμαι, καὶ ὑποθῆκαι καὶ ἀποφθέγματα. νομί-
ζω δὲ τὸ βιβλίον τοῖς φιλομαθέσι τῶν νέων, ὅτι
πλείστην παρέξειν τὴν ὠφέλειαν· ἅπαξ ἂν
διὰ πολλῆς σπουδῆς τε, καὶ ἀναγνῶσι τὰ ἐρανίζον-
τα ἃ ἐκ τῶν βιβλίων ηὐπόρησαν. ταῦτα δὲ πάν-
τ' ἐκεῖσε συνήθροισα, καθάπερ ἐν ἰωνιᾷ ταῖς
μηλίαις τὰ ἄνθη, ἐξ ἧς αὐτοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις
ἀποδρέπεσθαι. τὴν μὲν οὖν γλυκυμώμαχι,
ἣν ὁ συνθεὶς, ὅτις ἂν ᾖ, κηλαδεῖ πάνυ κατὰ στάδης
συνέθετο πάνυ τοῖς φιλομαθέσιν ἐκπέμπομεν·
οὐ μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ τὴν ἰωνιὰν ἐκδώσομεν ἐντυπώ-
σαντες· παρ' ἧς οὐχ ὅπως εὐφροσύνην, ἀλλὰ
καὶ μεγίστην ὠφέλειαν, οἱ σπουδαῖοι καρπώσονται: +

+

Ὑπόθεσις τῆς γαλεομυομαχίας·

Τοῦ μυῶν κοιρανεύοντος ἐν ὀπῇ τινὶ ζοφώδει καὶ κατα-
σκίας ἐνθένδε πρὸς μανθάνοντος, Κρεΐλλου κατωνομασ-
μένου, καὶ τῆς γαλῆς τῇδε κἀκεῖσε δρομαίως περιϊπ-
ποθούσης, καὶ τοῦ τούτου δὲ συνήθως δρόμον ἀνιχνευομένης,
ὁ Κρεΐλλος μὴ φέρων ταύτης τὴν συνεχῆ περισκο-
πὴν οἴν τῷ τούτου ὄμματι μόνῃ προσηλοῦν, ὃς τὴν τοῦ
τυροκλόπου ἀξίαν αὐτῷ περιέφερε· καὶ τούτῳ
συμβουλῇ χρησάμενος, ὥστε τινὶ τρόπῳ ταύτην κα-
ταγωνίσηται, πόλεμον ἄσπονδον κατ' αὐτῆς
δεδρακέναι μεμελετήκασι· καὶ πλεῖστον μυῶν
ἀθροισμὸν συνηθροικότες, καὶ παμπόλλα πα-
ρατάξαντες, ἢ ἔνδον παρευθὺς πρὸς αὐτὴν ἀν-
τεξῄεσαν· καὶ ἤδη προσκεκρουκότες ἑκάτεροι, τὸν
τοῦ Κρεΐλλου υἱὸν ἡ γαλῆ κρατήσασα, καὶ τοῖς ὄνυξι
ταύτης ἀγρίως σπαράξασα, παραυτίκα τὸν νεα-
νίαν εἰς μέσον ἔρριψεν· ἄλλος δὲ τῶν μυῶν καθεωρακὼς
τὸ γεγονὸς μῦν, εὐθέως περὶ τὴν δάμαρτα τοῦ Κρεΐλλου
ἀπέστρεψε· μηνύσων αὐτῇ τὸν τοῦ προσφιλεστάτου
παιδὸς χαλεπώτατον θάνατον· τούτων τοίνυν,
ἐπὶ πολὺ μαχομένων, ξύλον κατ[illegible]

+

ἐξ ὑπερτάτης στέγης, τὰ νεῦρα τῆς δαλῆς κατέθλασε· ἡνίκα ταὶ τῆς μάχης, οἱ μύδες ὠράθησαν:·

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα· Χρεῖλλος·
Τυροκλόπος:· Κῆρυξ· Χορὸς
θεραπαινίδων· ὁμευνέτις Χρεΐλλου·
ἄγγελος:

Προλογίζει δὲ ὁ Χρεΐλλος:·

ρολογίζει δὲ ὁ κρεῖλλος

Καλλῖνος

Τί μοι τοσοῦτον ἀνδρικώτατοι χρόνον
μέλλοντες εἴσω τῶν πρακτῶν ἀεννάως,
διημερεύομεν καὶ φρίκῃ ἢ δειλίᾳ,
ἢ δυσμόρως διέμεν οἰκεῖον βίον,
μηδὲ προκύψαι τῆς ὀπῆς ἠρεμημένοι·
ἀεὶ οἰκουρότατοι καὶ φρόνιμοι πεπλησμένοι,
βίον σκοτεινὸν ἀθλίως μῶ ἀξίαις,
ζῶμεν καθάπερ οἱ περιφυλακισμένοι·
ἐς νύκτα τοσοῦτον πάντα τὸν χρόνου δρόμον
μακρὰν δοκοῦμεν εἶναι τοῦ θανάτου,

κιμμερίους φησὶν ἡρακλείδης ὁ ποντικός· ὑπὸ κάτω λίθον τοῦ [illegible] ἀπ' αὐτοῦ
[illegible] ἐν χειμῶνι τοσοῦτον· οἱ δὲ κιμμερίους κιμμερικὸν γῆς λέγουσι
τὴν ὁμίχλην· [illegible] κιμμέριοι:

ὡς οἱ ζοφώδεις κιμμέριοι τοῦ λόγου·

οἱ ποντικῶν ἔχοντες ἀμβλυωπίαν,

ζόφωσιν ἑξάμηνον εἷλκον τοῦ βίου·

τῦρο καὶ μὴ θέλωμεν ἐμπεσεῖν μυωξίαις·

εἰ γὰρ προθελήσειν, ὡς λέσχης θαρσαλέως,

τολμήσομεν βαίνοντες ἀσχέτῳ δρόμῳ·

τάχ' ἴσως ἂν ἐμπέσοιμεν αἰπεῖ κινδύνῳ,

καὶ πρὸ ὀμμάτων ἴδοιμεν οἰκεῖον μόρον·

καὶ τὸν σκοτεινὸν ἀϊδωνέως τόπον,

λάβοιμεν ἀντίπαλον ἀκραίω ζώνης·

κρεῖ πῶς γοῦν παρεμπέσωμεν ὡς φησὶ κινδύνῳ·

ἐς τὸν βίον βλέπωμεν ἀθλίως μόρας·

λιφθέντες ἔσω τῶν φρικωδῶν χαλέων,

τῆς ἁρπάδος κρείττονος τῆς δολοπλόκου·

τίς ἐστιν αὕτη μὴ φθονήσῃς τοῦ λέγειν·

οὐ γὰρ προχείρως τῷ σκοπῷ περὶ ἀστέρφω·

ἣν γὰρ μὴν ὀνόμασιν ἀνθρώπων γένος,

αὕτη γὰρ ἀεὶ χηραμὸν περικλέπτει,

καὶ μῦς ἐξερευνᾷ· καὶ καθώσπερ οἱ κύνες

ἰχνηλατοῦσι τοῖς λαγωοῖς ποικίλως.

τὸν αὐτὸν αὕτη σκανδαλοπλόκως τρόπον,

ἡμᾶς διϊχνεύει λυπτικὸν βλέπουσα τι·

κρεῖ οἶδ' ἣν περ ἡρμήνευσας ἀκριβέστατα·

ἐγὼ πρὸ καιροῦ τὴν ἐμὴν θυγατέρα

λύχνου πλὴν φανδεῖ φημὶ τὴν πεφιλημένην,

οἰκτρῶς κατημάλλαξε φεῦ μοι πρόυμματ·

χλ τυρώ κἀμοῦ δὲ τέκνου τὴν φίλην χορδοκόπην,

ἐς τὸν πόθον οὗ τὸ δάρπην καὶ φίλον,

εἰς ἐκδίκησιν τῆς ἀδελφῆς ἐλθόντα·

χλ κρεῖ τί γοῦν κατοκνήσωμεν ὡς θηλυδρίαι·

ἢ παρέδωμεν τὸν φόνον τῶν φιλτάτων·

χλ τυρώ ἐστὶ προσῆκον ἐργάσασθαι τοῦ χαυτ·

http://digital.slub-dresden.de/ppn346847354/18

κρεῖ Εἰς ταῦτα μὲν δὴ ναναὰ ποιδεῖν τῆς παμφάτου·

σ' τῶν θανόντων ἐκδικεῖν στυγνὸν μόρον·

τύρο ποίῳ τρόπῳ κἀτ' ἐπεισιὼν σφανεός·

κρεῖ μόθον πρὸς αὐτὴν ἀτρόμως τετευχότες·

τύρο δέδοικα καὶ πέφρικα μὴ σφαλμένοι

χ' ἡμεῖς σφαλοῦμεν καὶ καθ' ἕκαστα βρωμένοι·

καὶ κῦμα γλώσσης φεῦ γινώμεθα ξένον·

κρεῖ καὶ τοῦτο δόξ' ἐκεῖ τι τῶν τεθνηκότων·

καὶ γὰρ γινώσκεις τοὺς γραφεῖς αἰνουμένους

τῶν συγγενῶν ἔκδικ καὶ τῶν γνωρίμων·

παίδων ἀδελφῶν γνωρίμων φίλων σπορῶν·

θανόντας αἰσχρῶς ἐρῶ τόν ἥκοντας κλέος·

τυρο ἴσθι μοι πάντως· ἀγαθὸν ὄντι τυχάνει,

λιπεῖν τὸ λαμπρὸν ὄν σάσου τῆς ἡμέρας,

ἐς τῶ σκότει νῶ σοῦ σκαλύφθηναι τάφος·

κρει οὐκ οἶδας ἣν μέγιστον ἄρωμεν κράτος·

καὶ τοῖς χειροτάτοις τὴν δὲ δώσωμεν μοῖραν·

τυ ὅλος τρόπως οἶσαι με σαφήνιζέ μοι·

κρει αὐτῇ μαχισμὸν οὖσαν δηνδεδροκότες·

τυ κρεῖττον δὲ χεῖ μοι συμβαλεῖν λαθραίως·

κρει ποία δ' ὄνησις λάθρα δ' ὑπροσιέναι·

χλ τυρ· εἰ γὰρ προγνώσῃ τῶν δόλοις προσανέχειν.

ὡς δ' ἐμαχίμον αἱρετὸν συνεστάναι,

ἐς συμμάχων ὅμιλον εἰς αὐτὴν λάβῃ·

Καὶ συμβαλοῦσα, τὴν νῶϊ καὐτὰ ζόας ἔφος,

ἄρτι παραπαύσασθαι τὴν ἡμῶν ἴλον·

κρε· χ' ἡμεῖς καὶ τὴν συμμάχων ὁμήγυρις,

λάβωμεν εἰς ἄρηξιν ὡς ἐκθέσμενον·

τυ· οὐκ οἶσθα πῶς πρὶν σῶοι ἰόντες τοῦ μόθου·

πρὸ τὸ στράτευμα τῶν γαλῶν καὶ βατράχων·

ἐς συμμάχων εἴχομεν κράτιστον νέφος·

χο. ἴσθι μοι πῶς κάκιστον ἑβδομήκοντα μόρον·

παίδων ὅμαιμον γνωρίμων φῦτον σπόρων·

μικροῦ δ᾽ ἀπολώλαμεν ἡ μεγίστη τότε·

τυ. δέδοικα καὶ γὼ μὴ θάνωμεν τῷ μόθῳ·

χο. οὐ νὴ θεῶν πλήρωμα τῶν ἐνυπνίων·

ἄγε τοῖς ἐμοῖς κἀγὼ ἐξ ὀνειράτων·

τυ. τί γοῦν ὄνειρον ἐμφανῶς ἑώρακας·

χο. ὀξεῖά γ᾽ ὤφθη κατ᾽ ὀρχηστικὸν τόνου μοι·

ἐθάρσησεν ἔθηκε τῇ μοι καρδίᾳ·

καὶ χαῖρε λῆθι πρὸς πεφώνηκε χράτος·

τυ. τίνι προσωμοίωτο· ἔτι τοῦτο φράσον·

http://digital.slub-dresden.de/ppn346847354/22

+

χρ. Σῶ τυχερολόγχω σὲ φρονίμα πρεσιώτη·

τυ. πῶς δ' οὐκ ἔπω ἄλλον ὡραιότη σε τὸν χρόνον·

χρ. ἐμαῖς ἀπ(ὸ)λαῖς ὡραιότη ποιεῖ δηλέος·

τυ. Τί γρῶ ἔπη πωλήσας αὐτὰ σὲ πόλον.

οἰκοῦντι καὶ λέγοντι τοῖς ἀθανάτοις·

σειρὰν μεγάλην ἐξανάπται τοῦ πόλου

καὶ πάντας ἕλξαι χερὶ πανσθενεστάτη·

χρ. Τί τῆς ἡ πάλι κατοῦ τῶ μύρια·

καὶ γὰρ δὴ καθ' αὐτὸν ἱστορῶν μου τὸν βίον·

ὅπως μὲ γων ἔσωθ' οἰκτρῶς γωνίας·

ὅλως σκοτεινὸς εἰμὶ καὶ ζοφουμένων·

καὶ δεῖμα θνητοῦ δέδειμαι καὶ τρέμας·

ζόφον πενιχρὸν εἶμι πλέων ἀηδίας·

σῶμα ζῶν ὀλολύζον ἢ θύμοσι μέγα,

ἔκοπλον ἐμπέρατον οἰκτ' ἀγγελιῶν,

ἢ τοῦ θεοῦ ὕπαλλον ὑβρίζον δῖα·

καὶ προστέθηκα τοῖς στεναγμοῖς τὴν χόλα·

δεινὰς ἀπειλὰς παντελῶς δημαγρέας·

τυ τὴν γνῶ ἐπηπείληκας εἶπε ἦ τόδε·

κρε σεαυτὸ ὑπὲρ οὗ θεὸς μὲν νικηλὴν μέγαν,

καὶ παγκράτιστον τῇ μάχῃ στεφανίτην·

+

ἦχα προσηθῶν δ' ἐν ναοῦ τοῦ σώματων·

ἅπαντα θύσω πρὸς τροφὴν τῆς κοιλίας·

τό Καὶ πῶς οὐχ ἡ θέωσις οὐ σὺν ἐντέχνοις·

ἀλλ' ὡς ἔοικε τὸν μῦθον καθίσταρες·

χρ γαιδῆτα καὶ σύμπαντας ἀρτίως μύας

κεκληκέναι προὔμηθον εἰς ἐκκλησίαν·

τό οὐκ ἐνῶν ἐπεδεύοι τὸ τῷ φοίτημά σου·

ἀπαλλαγῶναι τοῦ δυσκολωτάτου βίου,

ἐλευθερωθῆναί τε γαλῆς τοῦ φόβου·

μύας ἅπαντας ἀρτίως συγκλητέον

καὶ πρῶτον εἰς κατάρξιν ἰτέον λόγων

ἐπιτρεπόντων προσφέρειν εὐτολμίαν·

ἢ τῆς στρατηγοῦ τῆς στρατοῦ εἰληχότες,

καὶ ταξιάρχας καὶ λοχαγοὺς ὡς θέμις,

λοχηφόρους τε καὶ κρατεροὺς ὁπλίτας,

ἀντεξίωμεν εἰς μόθον τεταγμένοι·

κρε καλῶς προσείφης καὶ σοφῶς καὶ κοσμίως·

καὶ γὰρ δ' ὁ γῆρας νουθετεῖ καὶ σωφρόνως·

κῆρυξ ἴτω δὲ καὶ καλείτω τοὺς μάχας,

κῆρυξ ἰδοὺ πάρεισι μὲν ἄρχοι συνηγμένοι,

καὶ σοὶ παρεστήκασι βουλευτηρίῳ·

χρε ἐγὼ μὲν ὦ σύνταγμα γηναίων φίλων,

ἔντυχτον εὐόμιλον ἐκ πολλοῦ χρόνου·

πολλὴν κατάγνωσιν τῶν παραπεφυκότων·

τὴν ἀσθένειαν καὶ κακὴν ἐπηνδουλείαν·

ἀμφ' οἷν περ' ἐφόσω φωλεῶν μυχετάων,

μένοντες οὐκ εὔτολμον εἶχον καρδίαν·

ἀπτῶς κλινήρεις καὶ μὴ παρειμένοι,

ἔπλησαν ἐλθεῖν εἰς μάχην ἐναντίων·

ἤδη στρατευθὲν ἰσορῶ θαρραλέως·

οὐ γὰρ προσῆκόν μοι δέδοκτο ἢ φίλον,

σθένος φέροντι καὶ κράτει τῶν τιμωριῶν,

πόσῳ μᾶλλον τηροῦντι καὶ κράτος ἠνωμένας,

τρέμει προσελθεῖν τῆς ἐμῆς μοναξίας·

ἡμεῖς δὲ τολμῶς τὸν λόγον δεδεγμένοι,

ὡς εὐγενῶν πέλοντες ἐκ φυτοσπόρων,

ἐπαναθενῶς ἔχοντες αὐτῶν τοῦ πόνου,

μὴ νωχελεῖς γένησθε περὶ τὰ πρακτέα·

μηδ᾽ ὀκνήσητε μηδαμῶς συγγυμνάσθαι·

ἐκπόθως ταχεῖα θέᾳ ἅπαντες ἐνθουμῶντες·

ἴτε προθύμως εἰς νέαν στρατηγίαν·

ζῆλον λαβόντες τῆς ἐμῆς ἐξουσίας·

+

ἐγὼ γὰρ οὐκ ὄκνῃ σε πώποτ' ἐξ μόθον·

ἐπεὶ ὡς ἀληθῶς ἐκ νέας ἡλικίας,

ἐς τὸ στρατηγεῖν ἀνδρικῶς ἐξεπόμην·

πάσαις δὲ πάντη πρὸς μάχαις ἐπεκράτουν,

γένος γὰρ φὺς εὐγενοῦς ἐξ ὀσφύος·

ὡς εἴπερ πάντες τὰ πάλαι θρυλλούμενα·

ἐπιδείξαμεν καὶ φρενῶν γενναῖα,

ἐμοῖς γονεῦσιν ἥκοντας ἄπλετον κλέος·

τοιόχαρτον δ' ἅπαντας ὀνόμασι μετ' ἀλέως·

οὐκ ἤθελόν σε ζῆν τὸν ἄπονον βίον·

ἐπεὶ ἐς μαθητὴν τῶν στρατηγικωτάτων,

ἀπεῖδον εὐθὺς ἐκ νέου μειρακίου.

ἤσκησα κοντὸν καὶ σπάθην σὺν ἀσπίδι,

βαίνειν ἐφ᾽ ἵπποισι καὶ στρέφεσθαι ποικίλως·

βάλλειν τὸν ἐχθρὸν εὐστόχως καὶ καιρίως·

τείνειν τὸ τόξον καὶ τὸν ἰὸν ἱέναι,

ἐς πᾶσαν ἁπλῶς τὴν στρατηγίαν τέχνην,

μετῆλθον ὥσπερ πάντες οἱ στρατηλάται·

μόχθον δὲ πολλῶν ἐγκρατὴς δεδειγμένος,

καὶ πόλλ᾽ ἔσ᾽ ἆθλα τῆς ἐμῆς ἐμπειρίας·

ἔθνη δεδειχὼς, πλῆθος ἐς μοναρχίαν·

πάντων ἄριστος καὶ μέγας κεκριμένος·
ἐν τῷδε παγκακίστου ἐγνών τῇ χάνῃ,
τοιαῦθ' ἁμιλλῶν τοῦ Διὸς ἢ τῆς ῥέας,
ζῶον ζέμεν τι μακρὰν ἢ θλιώμενον·
τοίνυν κελεύω, τοὺς ἐμοὶ πεφιλημένους,
ἅπαντας ἐς σύνταξιν ἢ ἐφ' αὐτῆς μάχης·
στερρῶς, κραταιῶς, εὐσθενῶς, εὐκαρδίως·
σοφῶς, ἀνδρείως, εὐφυῶς, ὡπλισμένους·
τανῦν δὲ λοιπὸν ἴστε πρὸς τὰς οἰκίας·
τὴν αὔριον δὲ σὺν τῷ στρατηλάτῃ;

+

πάντα καὶ νῦν σοι βούλομαι θαρραλέως·

δοκεῖ γὰρ οὕτως οὖν μοι φέρειν περὶ τὸ πέρας·

ἐπεὶ περ ἤδη πάντας ἐς τὰς οἰκίας·

ἀπῆλθον, ὥρα γὰρ καθευδῆσαι κλίνῃ.

ἄπειμι χαίρων πρὸς κλίνην τὴν ἰδίαν:

εἴρηκας ὀρθῶς· τοιγαροῦν ἀπερατέον:

ὢ ποῖον ἄλγος νῦν κρατεῖ με ἐκθλίβει·

ὦ Ζεῦ, τί τοῦτο τῆς παρούσης ἡμέρας·

δεινὸς λογισμὸς ἴσχει μου τὸν δεσπότην·

γάμῃ ἢ πρὸς ὅσα τὰ μᾶλλον οὐ θαρραλέως·

Δοκῶ γὰρ αὐτὸν εἶναι ἐν πάσῃ στρατηγίᾳ·

φανὲν λιπόντα ζόφον ἀεὶ σφόδρον λύχνον·

ἄπολλον ἁγνόμαντιν φοῖβε λοξία·

τί τοῦτο τοῦτο· φεῦ πα παῖ φεῦ μοι πλῆξιν·

ἰάζεται ἀέξ ἐπωδίνων ἰαλέμων·

αἰαῖ ἰοὺ ἰοὺ ὦ κακῶν πονημάτων·

ἡ [illegible] ἴσως κρατήσει τὴν μάχην καὶ τὸ κράτος·

[illegible] ἀποῖς ἀποῖα καινὰ κηνά μοι λέγεις·

τί τοῦδ᾽ ὅπως θέλημα γῆν ὑπαρξάτω·

γυ[illegible] ὁρῶ θέουσαν ἐξ ὑέλων ἡμέραν·

κρε ἡμῖν κἀγὼ δέδορκα τὴν λαμπάδα·

τῷ ἔτοι γὰρ ὡς λιποῦσι μὲν ὕπνον ἐκ κλίνην·

οἵ γε δὲ καὶ βοτὰ τοῖς θεοῖς τεθυκότες,

πρὸς τὸν μάχιμον ἐξιῶμεν ἀτρόμως·

δεῖ γὰρ πρὸ πάντων ἱλεοῦν τοὺς ἐν πόλῳ·

χρεσ ἰδοὺ θύσαντες ἐκαλοῦμεν τὸν Δία,

καὶ τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Ἑρμῆν καὶ Πᾶνα,

ἐς τὸν Ποσειδῶ καὶ τὸν ἁγνὸν Λοξίαν.

ἠρανοῦμ' αὐτοῖς, Ἄρτεμιν τὴν ὀρεσβάτην·

Πλούτωνα, Λητώ, σὺν Ἅιδῃ Περσεφόνην·

ἐς πάντας ἄλλους καὶ προσοῦμεν τὸν πόδα.

χορος ὦ πάντες ὦ σύμπαντες ὦ θεοὶ μόνοι,

+

ὅσοι τ' ἄνωθεν καὶ καλῶς κληρουχίαν

ἔχοντες, ἐκ τῶν καλῶν χορηγεῖται

πρόσαντε καὶ πρόσαντε καρτερωτάτως·

τῶν δὲ πολλῶν μου τὴν νέαν στρατηγίαν,

ἐκ τῶν τοιούτων περὶ τὸ πᾶν μεγάλου γένος·

ποῦ νῦν δ' ἐνενίκησαν ἐξ εὐπαθείας·

ἐμοὶ στρατηγοὶ καὶ σοὶ εὔνους ἢ τέκνον.

χρησι κλοπῆς τὸ νικᾶν, ἀλλὰ δειλία μὴ ἔχει.

κἀγὼ δ' ἔδοικα καὶ τρέμω κατὰ κράτος.

χρησι δεινὸν γὰρ ἐστὶ δυσμενῶν εὐανδρία.

+

ἔσχες ὦ βασιλεῦ χρυσοκέρδα σὺ μόθον·

ἀεὶ τὸ θεῖον ἐστὶν κηλωνὰ παννέμα·

ἡ μὲν κρατίστη ἐστὶν μισθῶν αἱ πληθύες,

ἐξ ἴσης ἔχουσι τῆς ἐναντιουμένης,

ἐξὸν ἀνθρώπῳ λοιπὸν αὐτῷ σῶμα τοῦ βίου·

ἐς τὸν φθόνον εἴπαιμεν ὡς πρὸς ἐωτάς·

καὶ δὴ γένοιτο τοῦτο σὺν θεῷ λέγω·

εἰ δ᾽ ἥττονες γένοιντο τῆς ἐναντίας,

καὶ περὶ φύσιν βλέψωσιν ὡς τεταγμένοι,

ἅπαντα φροῦδα πρὸς γενήσεται τάχα·

ὡς ἔθελε μὴ γένοιτο μηδ᾽ ἔσοιτό μοι·

+

ευ. καὶ πᾶς γ᾽ ἐμὴν ταῖς δοῦλος αἰχμαλωτίσι·

χρ. οὐκ ἀγαθὸν ἄνθρωπον βρῶμα τῆς ἐναντίας·

ευ. κἀγὼ δὲ δούλη πᾶσι σὺν τοῖς φιλτάτοις·

ἡ πρὶν κυρία προσφανήσομαι τάχα·

χρ. ἡ κτῆσα δούλη σοῦ γεννήσῃ σὺν τέκνοις·

γέμη ὡς ἀληθῶς, βρῶμα τῆς ἀδηφάτου·

ευ. τί γ᾽ ὦν προλείπω τὸ γλυκεῖ τανῦν φάος,

καὶ οὐ σκαλεύφθω τῇ κόνει σὺν τῷ τάφῳ;

χρ. οἶδας γὰρ δὲ ποῖον ἀνάδηνον τὸ βλέπειν·

καὶ μηνὸς ἀθέον τὸ τῶν ἐστερημένον,

καὶ τοῦ νῦν ἀσθμαίνοντα καὶ πεπληγμένον·

ἀγγ. κύρια τοῦ παρεστι τῆς δηλωθήτω·

[illegible] ἔξεστί σοι θέλοντι ταύτην εἰσβλέπειν·

ἀγγ. τάλαινα παντάλαινα καὶ τρισαθλία·

πέπτωκε τρωθεὶς ὁ μέγας ἄρσαξ ἐν μάχῃ·

συν. ἐκ τοῦ ποθεινοῦ καὶ πεφιλημένου τέκνου·

πέπτωκεν ἡ ἐμὴ τοῦ γήρως βακτηρία·

ἐκ τῶν πόνων ἐκ τῶν πόνων ἰ ἀθλέμων·

παῖ παῖ τὰ πάντα δεινὰ δυσάγγελματων·

ἰοὺ θανοῦμαι· τῆς γλυκύωμαι τοῦ φίλτρου·

πᾶ βῶ· παρεμαίνομαι τὸν μελῳδὸν ἄρ' ἐρωτίας

+

ὦ παῖ· πα παῖ· παῖ φιλτάτη θεωρία·

ἰὲ πλαθεῖ μοι ἰὲ πλαθεῖ παῖ σῇ ἐνθέσων·

ὦ Ζεῦ κράτιστε διφροτίδανο τρέπτων·

αἲ αἶ· τάλαινα κεῖται ἐρῆμ' ἀθλιωμένη·

ἐπὶ σχεσάρξιν πλάτα πεῖ τεκεῦ γόου·

ὦ φιλτάτη πρόσοψις ὦ παῖ μοι φίλε·

φέρε νῦν πρέπον εἶτ' ἦν ἀπεργονάτιαν·

καθὼν δ' ἐλοιπόντα τὰ πίχοι πατρὸς μόθου·

ἀρτῇ οὐ θέλω σχὼν τῶν πόνου τὴν πικρίαν·

τί σ' ὑμῶν ὄνησις ἐκ γόων ἀμαξίας·

Γυ. αὐτὴν δ᾽ ἀχαρίσαιμι καὶ τὰ χ. θανεῖν.

Χο. μὴ δῆτα τοῦτο μηδὲ σοῦ στρέφειν θέλε.

Γυ. ἐπεὶ σ᾽ ἂν ἐκτονημένη φθείρεσθαι καὶ στένειν.

Χο. τί δὲ στένουσα τοῖς λογισμοῖς κουφίζεις,

οὐδ᾽ ἐς θανόντας ἐξεστερῆσθαι τάφου.

Γυ. παυθεῖσα τί πράξαιμι τῶν στεναγμάτων.

Χο. μαθεῖν θέλω σὺν τὰ πολλὰ τοῦ μόχθου.

Γυ. ἔξεστι καὶ τί ... ταῦτα καὶ σαφηνίσαι.

Χο. ὁ τῶν παρόντων ἄγγελος ἀλγημάτων.

Γυ. ἔπειτα ποῦ πάρεστιν.

Χο. ὡς ὅσον ἂν ἐξέστι σοι.

ἐκ τοῦ πάθους ὄλωλα καὶ συνεξίστην,

ἢ τὰς κόρας ἤμε σβλῶσα τὰς τῶν ὀμμάτων·

χο. ἅπαν λέγ' εὐκτίην τὸν ἀγγελιηφόρε,

ὅπως μὲν ἐστὶ τῆς μάχης ἡ τραχύτης,

Καὶ πῶς ὁ παῖς πέπτωκε καὶ παρέρρει·

ἀγγ. ἐρῶ καθεξῆς ἠ τέμω τὰς ἐμφάσεις·

χο. ἐξῆς ἅπαν ἔξειπε σοῦ μὲν αὐτῇ μάχῃ

αὐτῆς ἀπαρχῆς τὸν λόγον διεννέπων·

ἀγγ. ἐρῶ τὰ πάντα τοιγαροῦν ἀκουστέον·

ἐπεὶ γὰρ ἦδε σύμμιξιν ἦλθον τῆς μάχης·

πρῶτον μὲν ὁ κράτιστος ἐθνοσαλεάπης:

ἰὼν σοὶ θυμοῖ

+

ὁ τῆς Κολχίδος σὺν μεγαλόντῃ παμφαεῖ·

ἥ τ' ἠλέκτρῃ καὶ περιπεπωκυνοῖ κτραῖς θέας·

καὶ παῖδα τουτῷ στρατιᾷ διαφθαρῇ·

ἐπεὶ δ' ἐπῆλθεν ἁγνὸς ἀρχῆς στρατιώτης·

ὅς τοῦ ἴς ὠνόμαστο κωλικοκλόπος·

ἔλαυνεν αὐτῷ πτῶμα περιπλωκεξόνον·

οὐδ' ὑπομένας πρὸς βολὴν βραχυτάτην·

ὡς δ' οὖν γ' ἑώρα τοὺς κραταιοὺς στρατιώτ(ας),

ἤδη προβύντας, ὁ τῆς χάρωπαξ, τοῖς βροτοῖς

οἰκτρὰν φανέντας, σὺν στρατῷ τῇ παμφαΐ(σω)

ὀργῆς ἐπλήσθη, καὶ χόλου βαρυτάτου·

θυμοῦ γὰρ οὐδέν ἐστιν ἀπηνεστέρας

ἀναζέσεις τοῦ αἵματος πρὸς καρδίαν·

λαβὼν δὲ κοντὸν χερσὶν ἐστομωμένον·

ἐπῆλθεν αὐτῇ, τοῦ τε θανατωθέναι·

ἡ δ' ἐσιδοῦσα τοῦτον ἠτοιμασμένον,

ἐκ τούτων ἐπεῖχε πρὸς σφαγὴν ἐστηκότα,

ἐπὶ κοντῷ ἐκτείνοντα καρτερωτάτας·

ὥρμησεν αὐτὸν συλλαβεῖν παραυτίκα,

ἐπεὶ κατεῖχε, τοῖς ὄνυξιν ἀγρίως·

πῶς τῶν ταχὺ βέβρωκε τὴν γενείαν·

ἰοῦ βοήθει μοι·

Χρ. ἢ ταὐτὸν ἐπέπονθε τοῦ φίλου φιλοποτέρου·

Συ. τὸ μὲν ξὺν αὐτῷ, τύχη αὐτὰ μοι τοῦ πάθους·

Ἀστρ. ἔξωθεν ἐπεδέδεχα τοῦτο τὸ πρᾶγμα,

προσῆλθον ὦ πότνια σοὶ περφαγεῖν·

Συ. ὡς ἔθει μηδ' ἐπῆλθες ἀλλ' ἢ φόρει·

μέγιστον ἦν μοι μηδόλως προσιέναι·

οὐκ ἂν γὰρ ἀκμὴν τεθνάναι συνεχέθην·

Ἀστρ. ἐγὼ μὲν οὖν ἀπαιτῶ τὴν ἀποστασίαν·

Συν. ἤθοις κακῶν ἥκιστα μηνύω τὸ πρᾶγμ'·

Χρ. κακῶς κακῶς ὄλοιτο νῦν ὁ πυρφόρος·

δέδοικεν ἡμᾶς πῦρ φορήσας ... λόγῳ·

Χρ. ἐμποδίον αὐτοῖς τῶν μὲν ἀπερχέσθω βλ...

ἐμοὶ δοκεῖ κάλλιστον εἶναι πρότερον·

Σὺν θερινὸν ἅπασαι παιδὶ παρὰ πλωκόλι·

Στ. καλῶς ἔφησας τοιγαροῦν θερινητέον·

ἀντ. περιώπτα οὐχ ὁρῶ τὴν ἀρχὴν τοῦ πάθους·

Στ. ἆ, παπαῖ παπαῖ παπαῖ παπαῖ παπαῖ πολλάκις·

Χρ. παῖ χρεῖ ἄλλου παῖ παῖ παπαῖ δέκατον...

Στ. ἆ ἆ. ποῦ ἔστι παῖ ποῦ ποτ' ἀπέβης τέκνον·

Χρ. ποῖ ποῖ καλοῦ φθεὶς ἐξαπέπλης τοῦ υἱοῦ·

Συ. ἰὼ ἰὼ πόθεν ποῖ τῶν πόνων ἰαλέμων·

Χορ. ἰαλέμων ἰὼ καὶ πολὺν ἰάλεμον·

Συ. ἆ· ἆ λέλοιπα ζὸν λύχνον τῆς ἡμέρας·

Χορ. ἄπανθ᾽ ἅπαντα ζεῦ μου, λέφρακόνις·

ἄπαξ ἅπαντα ζεῦ μου σπηλαιμόνον·

Συ. οἶ· οἶ· προῆλθες ὦ τύχας παῖ ὦ τέκνον·

Χορ. ἀρκεῖ· τὸ λοιπὸν βαῖνε κὴ περαιτέρω·

ἤδη βλέπω γ᾽ ἄγγελον ταχύδρομον·

Συ. δέδοικα δ᾽ ἦν οὐ μὴ πολλήν τί μοι φράσῃ·

Χορ. οὐκ ἔσσε βαστί·

Συ. πῶς γ᾽ οἶδας·

+

τὰ ἑξῆς ἄρα·

φαιδρῷ προσώπῳ τὸν δρόμον διατρέχων·

Σω. ὡς εἴθε χρηστὸν ἄλλον ζητεῖν μοι πρόες·

τέχ. ἢ δὲ αὐτοῖς τῇ φύσει τοῦ τῆς ἐπάτω·

χρ. πρὸς ταῦτα ἰδοὺ καὶ θέλεις τὸ πρᾶγμα βλέπω·

ἀλλ. παρέχουσι Φαίδρα μὴ τεθλιμμένη γοῦν·

καί μοι βραχὺ ἐδώρα τῶν ἀλλημάτων·

Σω. ἔξω τε μὴ χλεύαζε κομψῶς προσημένως·

ἀλλ. ἂν μὴ νεμεσῇς πρὸς τοῦτο σὰ δῶρα τοῦ λόγου·

Σωα. ἐπὶ τοῦτο δώσω καὶ παρασχῶ σοι [illegible]·

ἀλλ. τετύχηκεν ἡ τύχαινα ἀλλ' ἐπὶ τὰ μόθα·

ἆ ἆ· κροτήσω· ἠχαρήσομαι πλέον·

νίκης ἀέτωρ δ' ἤχαρα τὴν ἀνίαν·

ὑφ' ἡδονῆς μέγιστον ὀρχοῦμαι πάλιν·

τὸ ζοῦ μάθου πρότερον μάθωμεν φίλη·

ἐπεὶ τέθνηκε δὶς μυῶν ἡ παμφάγος·

ἐξεῖπά τω δὴ πᾶσαν ἀγγελιοφόρος·

τὴν σοῦ κρότησιν τῆς μάχης ἠζοῦ μᾶλλον·

τῆς σῆς ἀγρίου σου καὶ κακῆς μυοκτόνου·

ἡ δὲ πόλις λέλακε τὴν γλῶτταν κρότει·

ἰδοὺ ζοῦν ἐμμῶν, δὸς ἔπειτε ζέσθ ζοῦ χόρου·

ὑμεῖς δ᾽ ἑτοίμως ἐστινοῦσι νόος θεοῖς

ἐνωτίσασθε τῶν ἐμῶν ἑρμηνευμάτων·

ἐπεὶ τοσοῦτο ὁ δεινὸς σωματοφθόρος μόθος·

ἔσχηκεν ἀρχὴν προσβολῆς εὐκοσμίας·

καὶ πρῶτον μὲν πέπτωκεν ἔθνος ἀζαπίτης·

ὁ τῆς χολέχης· ἐθεοκωλοποκλόπος·

ἔπειθ᾽ ὁ παῖς, τοῦ καλουμένου δεσπότου,

ἤλγησεν οὕτως ὥστε παθεῖν τὴν καρδίαν·

ἰδὼν τὸν υἱὸν τὸν φίλον τεθνηκότα·

καὶ τὴν ὑπ᾽ αὐτοῦ στρατιὰν παροξύνας,

ἐπῆλθεν ἀπειλῶς τῇ φθορᾷ καὶ παμφάγῳ·

καὶ πρὸς ἅμιλλαν ἀξιόμαχος τῶν ἐπὶ πολλαχῆ·

πλεῖστον δὲ καιρὸν ἀνθ' ὑποτωνισμένων,

καὶ μηδενὸς φεύγοντος ἀλλ' ἑστηκότες,

ξύλον κατεχθὲν τῆς εὐπορίας τῆς σπουδῆς,

ἔτι παλαιὸν καὶ χρόνῳ τεθαυσμένον,

ἐπλήξεν αὐτὴν ἐν μέσα μεταφρένων·

καὶ νεῦρα τῶν τέφλαχεν αὐτῆς αὐτίκα·

καὶ πρὸς βάθη πέπτωκεν ἀηδόνεως·

καὶ τὴν περὶ ὑμῶν δὶς μὲν ἢ καὶ τὸ κράτος,

ἀποδόνα μελίχλον ἠρειωμένην,

\+

ἔδειξεν ἄπνουν ἐκτάδην ἡπλωμένην·

ζεφύροις ἀλύπτως εὐθαλοῦς εὐκαρδίας·

ἐς λοῦ κάζαυλας μήπω πεπληρωμένοις·

αὐθ' ὡς ὥσπερ ἦλθες ἄγγελος ποθουμένων·

ἐζοῦ φόνον προὔφηνας ἡμῖν τῆς φθόρου·

ἡ δὴ γλυκίσδον πάνυ ποθουμένου τέκος·

ἐλπὶ φθὸς ἄρτι ἤχηγως ἠνυσμένου :· +

Τέλος τῆς γαλεωμυομαχίας ἐδῶ:·

\+

ἢν πάντας βούλοιτό τις τῶν σοφῶν καταλέγειν μάρτυρας, ἐς ἄπειρον ἐκπε-
σεῖται μήκους ὁ λόγος:

τοῦ χρυσοστόμου ἐκ τοῦ περὶ λαζάρου λόγου. ἐν τοῖς μαργαρίταις

† τὸ γὰρ πάντων κύριον τῶν οἰκείων καλῶν, ἢ ἐν πράγμασιν ἢ ἐν ῥήμασι πολλὴν φέρει τοῖς ὠφελουμένοις παράκλησιν. τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ περὶ ἱερωσύνης λόγου

† οὐ γὰρ ἦν ποτε μὴ περὶ τὰ αὐτὰ σπουδάζοντας, κοινὰς ποιεῖσθαι τὰς διατριβάς. τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ

† ὁ μὲν γὰρ ἑαυτῷ ἀσκῶν, εἰς ἑαυτὸν μόνον περιίστησι τὴν ὠφέλειαν· τὸ δὲ τῆς ποιμαντικῆς ἔργον, εἰς ἅπαντα διαβαίνει τὸν λαόν· καὶ ὁ μὲν χρήματα διανέμων τοῖς δεομένοις, ἢ καὶ ἄλλως πως ἀδικουμένοις ἀμύνων, ὠφελεῖ μέν τι καὶ οὗτος τοὺς πλησίον· τοσοῦτον δὲ ἔλαττον τοῦ ἱερέως, ὅσον τὸ μέσον σώματος καὶ ψυχῆς. ἐκ τοῦ αὐτοῦ

† ὅτι τὰ τοιαῦτα πολλῆς δεῖται τῆς ἐξετάσεως· καὶ τὸν μέλλοντα παραδώσειν τινὰ εἰς ἱερωσύνην ἐπιτήδειον οὐδὲ τῇ τῶν πολλῶν ἀρκεῖσθαι φήμῃ μόνον, ἀλλὰ μετὰ ταύτης μάλιστα καὶ αὐτὸν πάντων ἐξητακέναι τὰ ἐκείνου· καὶ γὰρ ὁ μακάριος παῦλος εἰπών· δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, οὐκ ἀναιρεῖ τὴν ἀκριβῆ καὶ βεβασανισμένην ἔρευναν· οὐδὲ ὡς προηγούμενον τεκμήριον τοῦτο τίθησι τῆς τῶν τοιούτων δοκιμασίας. τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ.

† δεῖ γὰρ τοὺς μαθητὰς ἀνακεῖσθαι τῷ θεῷ, καὶ πρὸς αὐτὸν βλέποντας μόνον, οὕτω διακεῖσθαι εὐλαβῶς, ὡς μηδὲ ὕβριν τὸ πρᾶγμα ἡγεῖσθαι, καὶ μυρία κἂν ἠτιμωμένοι τυγχάνωσιν:

τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ γ' λόγου περὶ ἱερωσύνης:

Ἡ γὰρ ἱερωσύνη, τελεῖται μὲν ἐπὶ γῆς, τάξιν δὲ ἐπουρανίων ταγμάτων ἔχει· καὶ μάλα γε εἰκότως· οὐ γὰρ ἄνθρωπος· οὐκ ἄγγελος· οὐκ ἀρχάγγελος, οὐκ ἄλλη τις κτιστὴ δύναμις, ἀλλ' αὐτὸς ὁ παράκλητος, ταύτην διετάξατο τὴν ἀκολουθίαν· καὶ ἔτι μένοντας ἐν σαρκὶ, τὴν ἀγγέλων ἔπεισε φαντάζεσθαι διακονίαν. διὸ χρὴ τὸν ἱερωμένον, ὥσπερ ἐν αὐτοῖς ἑστῶτα τοῖς οὐρανοῖς μεταξὺ τῶν δυνάμεων ἐκείνων, οὕτως εἶναι καθαρόν:

ἐκ τοῦ αὐτοῦ β' λόγου

Μετάβηθι τοίνυν ἐκεῖθεν ἐπὶ τὰ νῦν τελούμενα, καὶ οὐ θαυμαστὰ μόνον ὄψει, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν ἔκπληξιν ὑπερβαίνοντα· ἕστηκε γὰρ ὁ ἱερεύς· οὐ πῦρ καταφέρων, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· καὶ τὴν ἱκετηρίαν ἐπὶ πολὺ ποιεῖται, οὐχ ἵνα τις λαμπὰς ἄνωθεν ἀφεθεῖσα καταναλώσῃ τὰ προκείμενα, ἀλλ' ἵνα ἡ χάρις ἐπιπεσοῦσα τῇ θυσίᾳ, δι' ἐκείνης τὰς ἁπάντων ἀνάψῃ ψυχάς· καὶ ἀργυρίου λαμπροτέρας ἀποδείξῃ πεπυρωμένου:

ἐκ τοῦ αὐτοῦ γ'

Ἔχουσι μὲν γὰρ καὶ οἱ κρατοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς τὴν τοῦ δεσμεῖν ἐξουσίαν· ἀλλὰ σωμάτων μόνον· οὗτος δὲ ὁ δεσμὸς αὐτῆς ἅπτεται τῆς ψυχῆς· καὶ διαβαίνει τοὺς οὐρανούς· καὶ ἅπερ ἂν ἐργάσωνται κάτω οἱ ἱερεῖς, ταῦτα ὁ θεὸς ἄνω κυροῖ· καὶ τὴν τῶν δούλων γνώμην ὁ δεσπότης βεβαιοῖ. ὧν γάρ φησιν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς:

ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου β':

Οἶδα τὴν ἐμαυτοῦ ψυχήν, τὴν ἀσθενῆ ταύτην καὶ μικράν· οἶδα τῆς διακονίας τὸ μέγεθος ἐκείνης καὶ τὴν πολλὴν τοῦ πράγματος δυσκολίαν· πλείονα γὰρ τὰ τὴν θάλατταν ταράττοντα κύματα, χειμάζει τὴν τοῦ ἱερωμένου ψυχήν· καὶ πρῶτόν γε ἁπάντων, ὁ δεινότατος τῆς κενοδοξίας σκόπελος, χαλεπώτερος ὢν ὧν οἱ μυθοποιοὶ τερατεύονται τῶν σειρήνων· τοῦτον μὲν γάρ, πολλοὶ μὲν ἴσχυσαν παραπλεῦσαι

παραφῦσιν ἀσινεῖς· ἐπειδὴ τοῦ ζῆν οὕτως χαλεπόν, καὶ μηδενὶ ὅ τε οὐδὲ μία λήσασα ἀνάγκη πρὸς ἐκεῖνο ὠθεῖ τὸ βάραθρον, λύεσθαι κατὰ τὰς εὐχὰς τοῦ ἁγίου: ἐκ τῶν αὐτοῦ β΄

Ἐχρῆν δὲ οἶμαι τοσαύτην τοῦ πράγματος ἔχειν εὐλάβειαν, ὡς ἢ τῆς ἀρχῆς ἐκφυγεῖν τὸν ὄγκον· ἢ μετὰ τὸ λαβεῖν καθάπαξ αὐτήν, μὴ περιμένοντας ἑτέρων κρίσεις, ὁπόσοι μὲν βούλονται ἁμαρτήματα καθαίρεσθαι ἱκανὸν ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ προλαμβάνοντας ἑαυτὸν ἐκβαλεῖν τῆς ἀρχῆς: ἐκ τῶν αὐτοῦ ὅλως τοῦ αὐτοῦ.

Ὥσπερ οὖν αὐτῶν τὰ κατορθώματα τῶν πολλῶν ἔρχεται πρὸς τὸν ἴσον παρακαλοῦντα ζῆλον, οὕτως καὶ τὰ πλημμελήματα, ῥᾳθυμοτέρους ποιεῖ περὶ τὴν τῆς ἀρετῆς ἐργασίαν. καὶ βλακεύεσθαι τοῦ τοσοῦτον ὑπὲρ τῶν σπουδαίων παρεσκεύασε πόνου· διὸ χρὴ πανταχόθεν αὐτοῦ τὸ κάλλος ἀποστίλβειν τῆς ψυχῆς, ἵνα καὶ εὐφραίνειν καὶ φωτίζειν δύνηται τὰς τῶν ὁρώντων ψυχάς: ἐκ τῶν αὐτοῦ:

Καὶ διὰ τοῦτο χρή, καθάπερ τισὶν ἀδαμαντίνοις ὅπλοις πεφράχθαι, τῇ τοσαύτῃ τῶν σπουδῇ, καὶ τῇ διηνεκεῖ περὶ τὸν βίον νήψει· πάντοθεν τε περισκοπεῖν, μήπου τις γυμνόν εὑρὼν τὸ ποῦ καὶ ἀπημελημένον, πληγὴν καιρίαν ἐπενέγκῃ· πάντες γὰρ περιεστήκασι τιτρώσκειν ἑτοιμοῖ καὶ καταβάλλειν· οὐ τῶν ἐχθρῶν μόνον καὶ πολεμίων, ἀλλὰ πολλοὶ καὶ τῶν προσποιουμένων φίλων· τοιαύτας οὖν ἐπιλέγεσθαι ψυχάς, οἵας τὰ τῶν ἁγίων ἐκείνων ἀπέδειξε σώματα ἡ τοῦ Θεοῦ χάρις ἐν τῇ καμίνῳ τῇ Βαβυλωνίᾳ ποτέ: τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ δ΄:

Πόσας οὖν χρὴ προσδοκᾶν τιμωρίας, ὅταν μὴ μόνον ὑφ' ἑαυτοῦ τις ἐκεῖ πλημμεληθεὶς καὶ πάντα τὰ λοιπὰ ἀπολλύῃ, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἑτέροις ἁμαρτανόντων, δέξηται τὸν ἔσχατον καθίστασθαι κίνδυνον· εἰ γὰρ τῶν οἰκείων πλημμελημάτων εὐθύνας ὑπέχοντες φρίττομεν, ὡς οὐ δυνησόμενοι τὸ πῦρ ἐκφυγεῖν ἐκεῖνο, τί χρὴ προσδοκᾶν πείσεσθαι τὸν ὑπὲρ τοσούτων ἀπολογεῖσθαι μέλλοντα: +

ὁ αὐτὸς κεφ. γ΄ οἷον·

δεῖ μὲν οὖν καὶ τὸν χειροτονηθέντα πλημμελοῦντα, πολλὴν ποιεῖσθαι τὴν ἔρευναν· πολλῷ πλέον δὲ τοῦτον τὸν χειροτονοῦντα· ἐὰν γὰρ ᾖ κοινωνὸς καὶ αὐτὸς τῆς κολάσεως τούτων ἐν οἷς ἂν ἁμάρτῃ, καὶ ὅμως οὐδὲ αὐτὸς ἀπαλλάττεται τῆς τιμωρίας, ἀλλὰ καὶ μείζονα δίδωσι δίκην, ἐπειδὴ ... ἀντὶ τιμωρίας προσλαβὼν αὐτοῖς ... ἐπαξίως οἱ ἔργοις· εἰ γὰρ ἐν τοῦ ... ἠξίωσας, ἢ τὸν ἀνάξιον ἀξιοῖς, πάντα τινὰ πρόφασιν αὐτὸν παρῄτησεν, ἄξιος τῶν κολαστηρίων αὐτοῖς. τάχα δὲ καὶ μείζονα τούτου καὶ πλείονα κολασθήσεται·

ὅρκισοι ναὶ ὦ μοῦσης ἄδειν ἄζω,
μυστήριον δὲ πᾶσιν ἀσοῦ φρικτοῦ τόκου·
ἐπεὶ θεὸν ὡς τὸ πρὶν ἐν γαστρὶ ἄυλον,
γεννητικῶς ἔοντι, καὶ παιδρόας,
ἄφλεκτος ὥσπερ ἡ βάτος ἡ τὸ πρὶν μένει·
οὕτως ἀμιάντως τὸν θεὸν ἐσχηκυῖα κόρη·
ῥοὸς δ᾽ ἐν σώματι ἀφλέκτως φύσιν·
ἧ μαστῶν φλεγόντων πλῆθος ἀμπλακημάτων·
τὰς δὲ ψυχὰς πληροῦντων ἀπλέτου φάους·
ὦ χαῖρε φάος τῶν νόων μου ὁμιλοῦντων·
ῥοδοῦντε θεῷ μυστικῆς ᾠδῆς :· +

μεγαλύνω σε, θεῖα ἐκ χειρίου,
ἀγνὴ νύμφη ἄνυμφε, ἐλπὶς ἡ μετὰ θεὸν μία·
μὴ ὑπερίδῃς ὥσπερ, ὀλβίως σου οἰκέτην·
οἴκτειρον μόνη σῶν, τὺ βοᾶν ἔχεις ἐν πᾶσι·
ὕμνοις ψυχῆς σῶν, ὀργάνοις σεμνοῖς ᾄδει,
ἡ ὑπεραγία ἁγνή, κόσμος ὅλος ὥσπερ ἅπας,
λαμπρῶς βοῶσα, εὐμενοῦσι χαῖρε θρόνε :· +

V

http://digital.slub-dresden.de/ppn346847354/57

http://digital.slub-dresden.de/ppn346847354/58

Msc. Dresd.
Da. 30.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346847354/59

http://digital.slub-dresden.de/ppn346847354/60